U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **T. R.,** proti žalovanému: **předseda Okresního soudu pro Prahu – západ,** se sídlem Karmelitská 19, Praha 1, o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 2. 2017, č. j. 6 A 11/2017 – 10,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností brojí žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti v záhlaví uvedenému usnesení Městského soudu v Praze, jímž soud odmítl jeho žalobu proti nezákonnému zásahu, neboť neobsahovala podpis a vymezení žalobních bodů.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, protože pouze v takovém případě může být meritorně projednána, přičemž shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout. Kasační stížnost se podle § 106 odst. 4 s. ř. s. podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

[4] Z § 40 odst. 2 s. ř. s. plyne, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

[5] Z doručenky založené na č. l. 11 spisu městského soudu je zřejmé, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno v pondělí 27. 2. 2017. Dvoutýdenní lhůta k podání

kasační stížnosti uplynula v pondělí 13. 3. 2017, neboť tento den se svým označením shoduje se dnem doručení rozhodnutí krajského soudu, který je určující pro počátek lhůty. Stěžovatel podal kasační stížnost osobně u Městského soudu v Praze dne 16. 3. 2017, tedy po uplynutí zákonné lhůty pro její podání. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout (§ 106 odst. 2 poslední věta s. ř. s.).

[6] Na tomto závěru nemůže nic změnit ani e-mailové podání zaslané stěžovatelem Nejvyššímu správnímu soudu dne 13. 3. 2017, neboť nebylo v zákonné třídenní lhůtě doplněno u soudu, u něhož bylo učiněno. K takovému podání soud nepřihlíží (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2016, č. j. 7 As 274/2016 – 16).

[7] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s.].

[8] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. dubna 2017

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu